

Egy eszme története

A Nemzetközi Vöröskereszt és Vörös Félhold
Mozgalom 1859-től napjainkig

moebius

Ez a dokumentum az ICRC The story of an idea című kiadványának magyar nyelvű átültetésével készült. Mivel a mű számunkra csak PDF fájlban volt elérhető, így annak dokumentummá alakításából fakadó technikai nehézségek miatt a moebius által készített angol nyelvű feliratok, írás és hangulat jelek megmaradtak.

A fordítás tájékoztató jellegű.

Az eredeti kiadvány elérhetősége: <http://www.icrc.org/Web/Eng/siteeng0.nsf/html/p0939>

Készült: Budapesten, a 2009. évben.

Fordította: Stéger Ádám /Baltás/

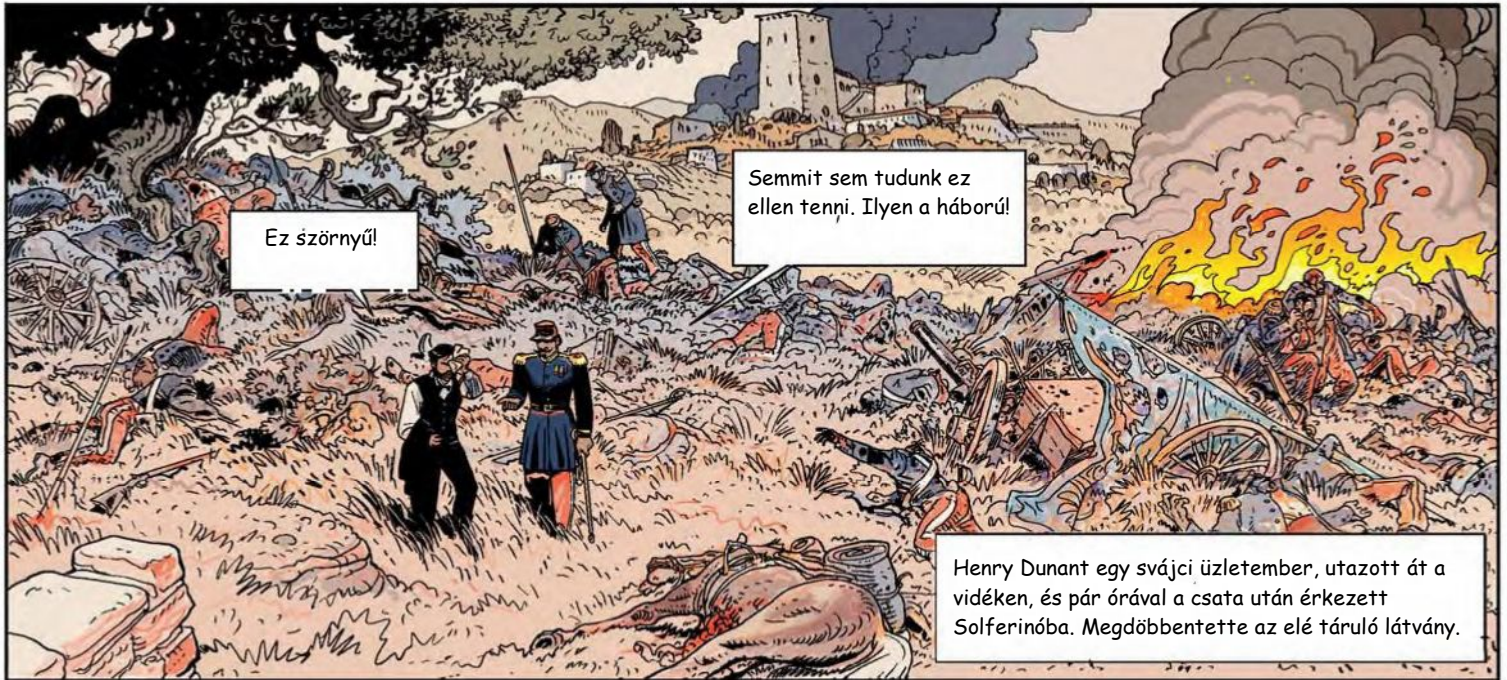
A digitális munkát végezte: János Péter /Husi/

A feliratokat készítette: Szabó Gergely /Bátya/

Egy eszme története

A Nemzetközi Vöröskereszt és Vörös Félhold mozgalom története 1859-től napjainkig

Solferino Észak-Olaszország 1859. június 24. A francia és az osztrák hadsereg véres csatát vívott. A nap végére több mint 40 000 katona feküdt holtan vagy sebesülten a harcmezőn. Az egészségügyi szolgálatok nem tudtak megbirkózni a feladattal, és különleges védelemmel sem rendelkeztek.

Ez szörnyű!

Semmit sem tudunk ez ellen tenni. Ilyen a háború!

Henry Dunant egy svájci üzletember, utazott át a vidéken, és pár órával a csata után érkezett Solferinóba. Megdöbbenette az elé táruló látvány.

Dunant megszervezte az elsősegélynyújtást. Meggyőzte a helyi lakosokat, hogy gondoskodjanak mind a francia, mind az osztrák sebesültekről.

Mindnyájan testvérek vagyunk a szenvedésben.

Őn ott! Mit jelentsen ez?

??

Mi győztünk és az ellenfél katonáit ápolja. Ez ámulás, uram!

Hadd magyarázzam meg ezredes!

??!!!

...és hogyan szándékozik ideszállítani a ruhákat, az orvosságokat és mindent, amire szükség van?

Kész vagyok saját magam kifizetni azokat. De van itt valami amit Ön is megtehetne...

Mondja! Mire van szüksége?

Engedje szabadon az osztrák orvosokat, szanitéceket, és sebészeket, akiket foglult, és küldje hozzám őket.

Oh, ennyi az egész?!? Vakmerő az Ön kérése Dunant! Hrrmph. Nem rossz ötlet. Meglátom, mit tehetek.

Köszönöm ezredes! Minden törődés a sebesültekért van.

Visszatért szülővárosába, Genfbe. Dunant nem felejtette el a látottakat. 1862-ben kiadta a Solferinói Emléket. A könyv két fő ötletet tartalmazott: Egyesületeket kell létrehozni békeidőben, amelyek felkészítik az önkénteseket, hogy háborús időkben el tudják látni a sebesülteket. Létre kell hozni egy nemzetközi szervezetet, amely felügyeli és irányítja ezeket a társaságokat.

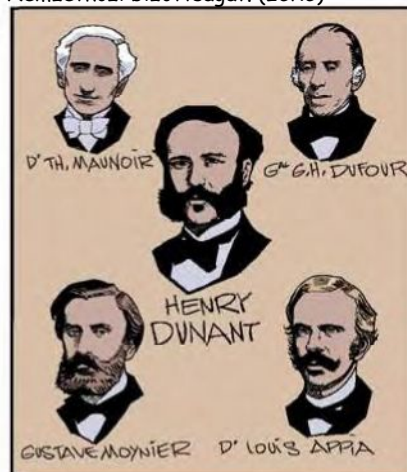

Ő egy álmodozó!

Nem! Igaza van. Valamif tenni kell

1863-ban: Dunant és másik 4 genfi polgár megalapította a Vöröskereszt Nemzetközi bizottságát. (ICRC)

Ebből alakultak ki a Nemzeti Vöröskereszt és Vörös Félhold társaságok. Ez az alapja a Nemzetközi Humanitárius Jognak.

Ez egy nemzetközi szimbólum lesz, amely védeni fogja a hadseregek egészségügyi alakulatait a harcmezőn.

Igy nem fogják megtámadni őket.

És az összes sebesült kezelést kap, függetlenül attól, hogy melyik oldalon harcolt.

1864: Egyezmény a hadra kelt fegyveres erők sebesülteinek helyzetének javítására vonatkozóan.

1876-ban Törökország a helyi kulturális viszonyok miatt elutasította a Vöröskereszt használatát, helyette a Vörös Félhold használatát határozta el.

1901-ben a legelső Nobel békedíjat Henry Dunantnak ítélték oda.

A konfliktusok száma nőtt. Igazolódtott, hogy helytálló az az alapvető elképzelés, miszerint meg kell őrizni az alapvető emberséget a háborúban.

Kezdenek megjelenni az írott szabályok, amelyek a háborút szabályozzák. Az 1907-es Hágai Egyezmény megtiltotta a mérgező fegyverek használatát és azon katonák kivégzését, akik megadták magukat

42 Nemzeti Társaság tevékenykedett az első világháború alatt.

Az első világháború alatt a modern hadviselés következtében olyan tömegpusztító fegyverek születtek, amelyek milliók halálát okozták, mind katonákét, mind civilekét. Harci gázt is széles körben bevetettek.

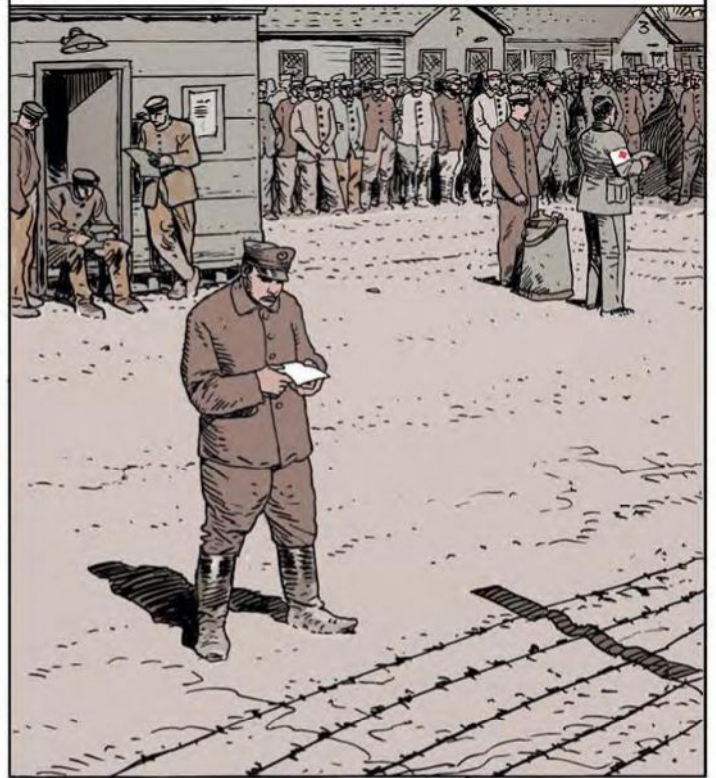
Jó pár önkéntes dolgozott a fronton.

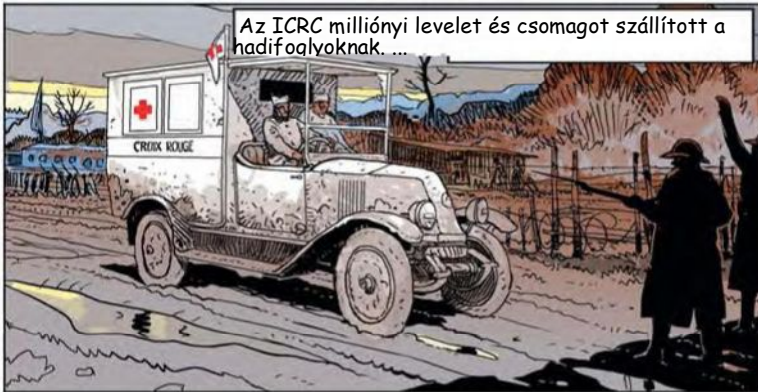
Mások ruha, élelmiszer, dohány, üvegek vagy az orvosság összegyűjtését végezték.

... dacára a blokádoknak és a frontoknak.

Az ICRC milliányi levelet és csomagot szállított a hadifoglyoknak. ...

A háború 1918-ban befejeződött, de az egészségügyi katasztrófa folytatódott:

A spanyolnátha több embert ölt meg, mint a 4 évig tartó háború.

1919-ben a Nemzeti Társaságok megalapították a Ligát, hogy koordinálják a munkát.

Gondoskodni kell a hontalanná vált személyekről!

...éhínség elleni küzdelem...

...és járványok..

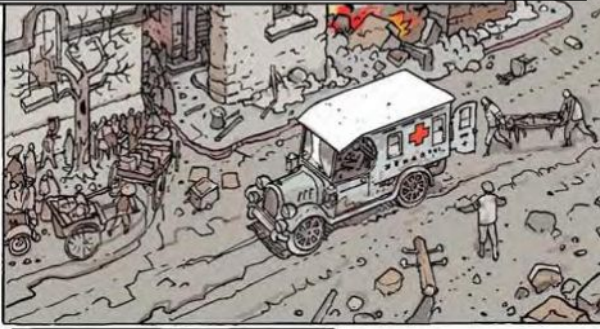
az egészségügyi ellátások újjáépítése.

A mozgalom egyre inkább egyetemessé vált.

Új konfliktusok törték ki Spanyolországban, Etiópiában és Kínában. A civil lakosságot rendszeresen támadás érte.

Ezek a konfliktusok előrevetítették a második világháború (1939-45) tömeges pusztításait.

A hadifoglyok több mint 36 millió csomagot és 120 millió levelet kaptak.

Az ICRC delegáltjai látogatták a hadifoglytáborokat, hogy biztosítsák a fogvatartottak 1929-es Genfi Egyezményben leírt jogait.

De senki sem akadályozta meg a milliányi ember, különösen a zsidók leglykolását a háború alatt. A világ a barbarizmus új szintjével lett gazdagabb.

1949-ben az államok felülvizsgálták az érvényben lévő humanitárius jogot és egy újjal bővítették, amely a civil lakosságot védelmezi háborús időkben. Ez a négy Genfi Egyezmény mind a mai napig érvényes.

Minden háborúnak legyenek határai

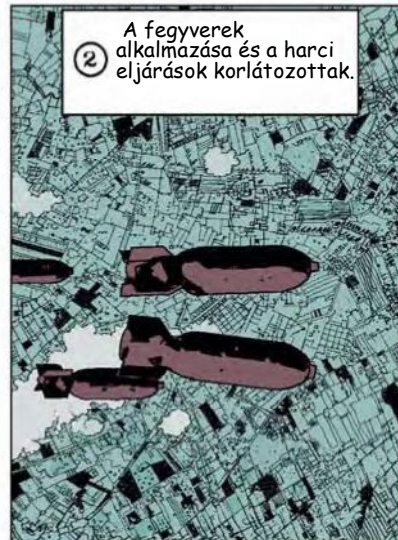

A Nemzetközi Humanitárius Jog két alapelven nyugszik

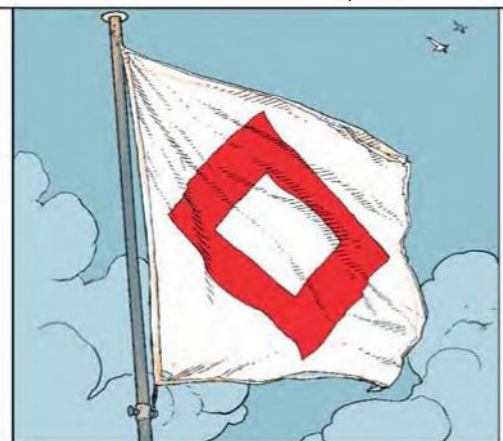

1 A nem harcolók védettséget élveznek.

2 A fegyverek alkalmazása és a harci eljárások korlátozottak.

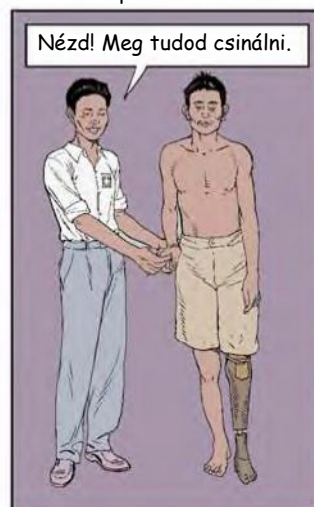
A Genfi Egyezmények 1977-es két kiegészítő jegyzőkönyve két protokoll emblémát határozott meg. A 3. protokoll emblémát 2005-ben fogadták el, mint egyéb választható szimbólumot: A vörös kristályt.

Orthopédiai központok gondoskodnak azokról, akik elvesztették végtagjaikat főként a taposó aknáknak miatt.

A háború által szétszakított családok műholdas telefonnal vagy vöröskeresztes üzenetek írásával tudják tartani a kapcsolatot.

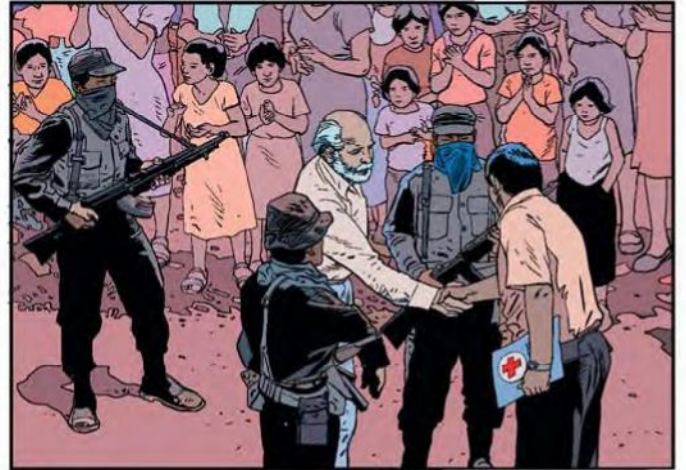
Egy konfliktus alatt az ICRC biztosítja a fizikai és pszichológiai jólétet a foglyok és a fogva tartott civilek számára a tisztességes bánásmódot.

Semleges közvetítőként dolgozva az ICRC képes hazatelepíteni a hadifoglyokat és a civil internáltakat a háborús konfliktus végén.

Az ICRC-ért a Nemzeti Társaságok önkéntesei az alapvető szabályoknak megfelelően viselkednek, mivel tudják, hogy az adott helyzetben, mikor a zavargások a legsúlyosabbak, ők tudják a legtöbbet tenni az áldozatokért.

De többről van itt szó, mint a háborúról, a természeti katasztrófák, amelyek milliókat sújtanak minden évben...

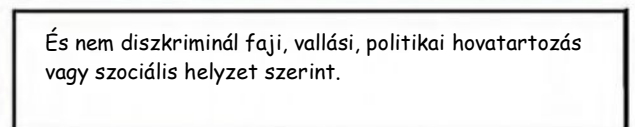
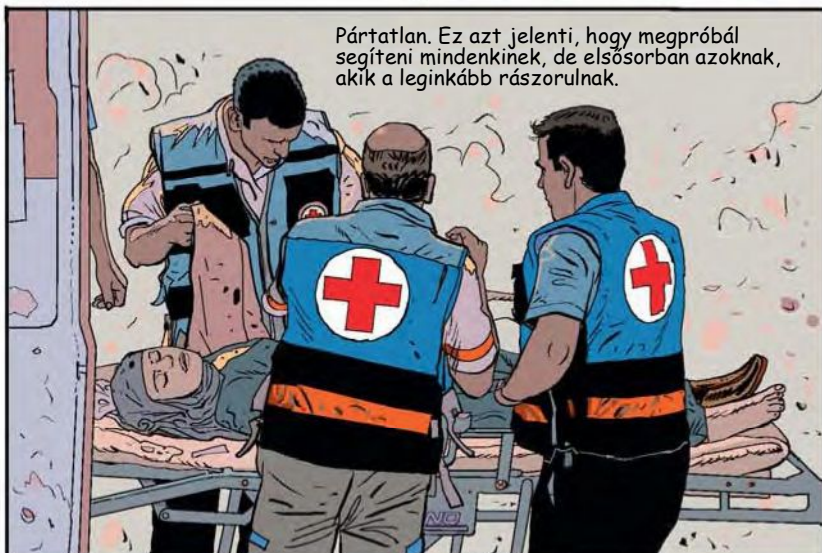
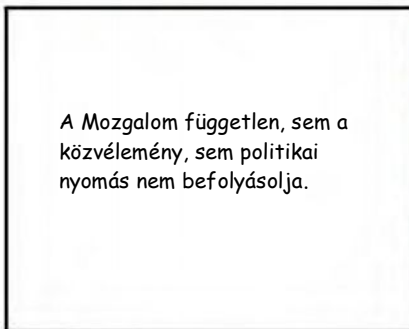
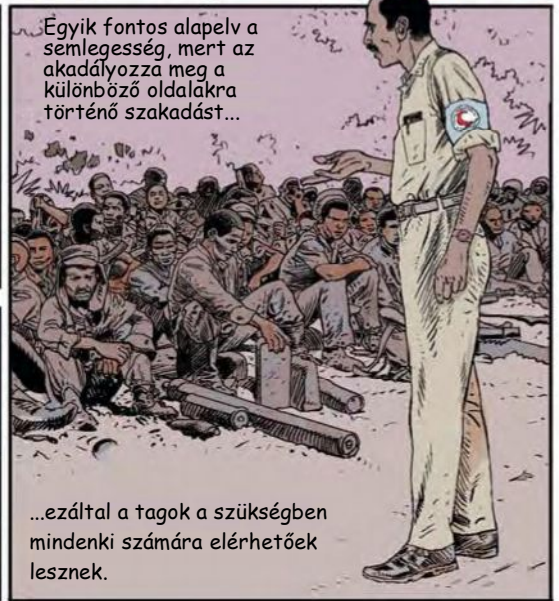
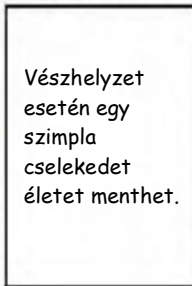
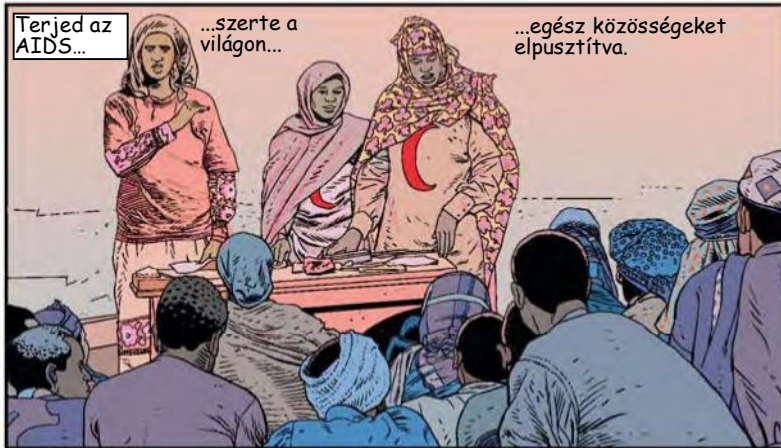
A klímaváltozás súlyosbítja a szárazságot, a hurrikánokat és az árvizek következményeit.

...különösen a földrengések,

Sok ember nincs tisztában az alapvető higiéniai szabályokkal számukra nehezen elérhető a tiszta víz és az egészségügyi ellátás, amely amúgy sem kielégítő.

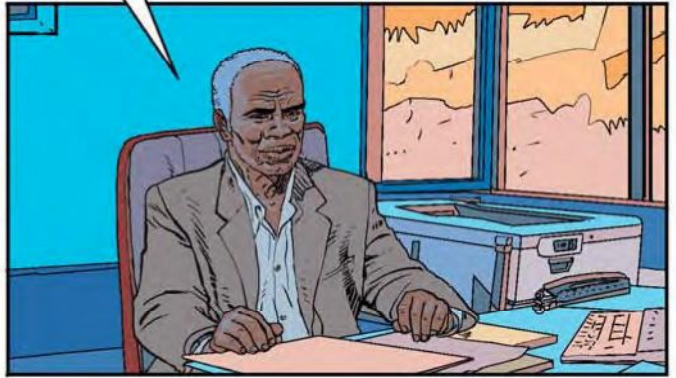
A Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Föderációja, amely a Ligából alakult, koordinálja a Nemzeti Társaságok munkáját. Segít nekik felkészülni a járványokra és a katasztrófákra, legyen az akár természeti, akár ember által okozott.

Ahhoz, hogy mindenki számára elérhető legyen a segítség, minden egyes országban egyetlen Nemzeti Társaságra van szükség.

Ahhoz, hogy mindenki számára nyitva legyen, a Nemzeti Társaságnak el kell kerülnie, minden olyan kísértést, hogy csak egy csoportnak segítsen.

Önkéntesek milliói, nagy részben fiatalok, alkotják a világ legnagyobb humanitárius mozgalmát. Nem a profit motiválja őket, de azt szeretnék elérni, hogy könnyítsenek a szenvedőkön azáltal, hogy biztosítják, amire azoknak szükségük van.

A Nemzeti Társaságoknak kötelességük segíteni egymást.

A Mozgalom célja, hogy védelmet biztosítson az életnek és az egészségnek, és elősegítse az egyének számára a tisztelet megadását.

IT SUPPORTS...

... a kölcsönös megértést, a barátságot, együttműködést és az emberek békés együttélését.

THE
END

A Mozgalmat az ICRC, az IFRC és a 186 Nemzeti Társaság alkotják (2009).

Henry Dunant (1828-1910)

Egy ember, kinek látásmódja vezetett a Nemzetközi Vöröskereszt és Vörös Félhold Mozgalom megalakulásához; gazdag emberből rongyossá vált, de ő kapta meg elsőként a Nobel-békedíjat.

Henry Dunant 1828. május 8-án Genfben született, egy hívő és jótékony református családból származott. Miután befejezte középiskolás tanulmányait, egy Genfi bankhoz állt be tanoncnak. 1853-ban Algériába utazott, hogy átvegye az irányítást a svájci kolóniában Sétif-ben. Elkezdte egy bízalom építését, de nem tudta megszerezni az engedélyeket, amelyek elengedhetetlenek voltak a szükséges működéshez. Tunéziai utazása után visszatért Genfbe, ahol elhatározta, hogy megkeresi III Napóleont, hogy megszerezze a szükséges dokumentumokat.

Abban az időben a császár vezette a francia-szárd csapatokat az osztrákok elleni küzdelemben Észak-Olaszországban, és Henry Dunant úgy döntött, hogy itt keresi fel őt. Ez volt az oka, hogy jelen volt a lombardiai Solferinóban levő ütközet végén.

Visszatérve Genfbe megírta a Solferinói emléket, mely a sebesültek megsegítésére létrejött Nemzetközi Bizottság megalakulásához vezetett, későbbiekben a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottság (ICRC). Dunant tagja volt, és titkári pozíciót töltött be. Akkoriban ismert volt, és államfők, királyok és Európa királyi udvarainak hercegei érkeztek hozzá. De pénzügyei akadoztak, és 1867-ben csődöt jelentett. Teljesen tönkrement, adóssága csaknem egymillió svájci frank volt (1860-as érték).

A botrány következtében, melyet a csőd okozott Genfben, lemondott titkári pozíciójáról a Nemzetközi Bizottságban. 1867. szeptember 8-án a Bizottság úgy döntött, hogy elfogadja a lemondást, nemcsak a titkári, hanem a tagi pozícióról is. Dunant Párizsba ment, ahol köztéri padokon aludt. Ugyanakkor azonban a császárné, Eugénia, a Tuileriák palotába idéztette, annak érdekében, hogy konzultáljon vele a Genfi Egyezmények tengeri hadviselésre vonatkozó kibővítéséről. Dunant tiszteletbeli tagja lett az Osztrák, a Holland, a Svéd, a Porosz és a Spanyol Nemzeti Vöröskereszt Társaságoknak.

A francia-porosz háború alatt 1870-ben látogatta és vigaszt hozott Párizsból a sebesülteknek és bevezette egy jelvény viselését, így könnyítve a halottak azonosítását.

Mikor ismét béke lett, Dunant Londonba utazott, ahol egy diplomáciai konferencia szervezésére törekedett a hadifoglyok problémakörében; a Cár támogatta, de Anglia ellenezte a tervet.

A szegénység éveiben

Egy nemzetközi kongresszus, „a Néger és rabszolga kereskedelem forgalmának teljes és végleges eltörléséért” nyílt meg Londonban 1875. február elsején Dunant kezdeményezésére. Ezt követően vándorlás és teljes szegénységben töltött évek vártak Dunantra: gyalog utazott Elzászba, Németországba, Olaszországba, néhány barátja vendégszeretete és jótékonyága éllette.

Végül 1887-ben egy svájci faluban, Heidenben telepedett le, kilátással a Constance tóra, ahol megbetegedett. Menedéket talált a helyi szeretetházban és itt talált rá 1895-ben egy újságíró, George Baumberger, aki cikket írt róla, amely néhány napon belül Európa szerte megjelent a sajtóban. Dunant a világ minden tájáról kapott rokonszenvet kifejező üzeneteket; egyik napról a másikra ismét híres és megbecsült lett. 1901-ben ő kapta meg a Nobel-békedíjat.

Henry Dunant 1910. október 30-án halt meg. Születésnapja, május 8-a, a Vöröskereszt és Vörös Félhold Világnapjának ünnepe.

ICRC

International Committee of the Red Cross
19, avenue de la Paix
1202 Geneva, Switzerland
T +41 22 734 60 01 F +41 22 733 20 57
E-mail: shop.gva@icrc.org
www.icrc.org
©ICRC, November 2007

International Federation
of Red Cross and Red Crescent Societies

International Federation of Red Cross
and Red Crescent Societies
PO Box 372, 1211 Geneva 19, Switzerland
T +41 22 730 42 22 F +41 22 733 03 95
E-mail: secretariat@ifrc.org
www.ifrc.org